

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Komise	
2005/C 222/01	Směnné kurzy vůči euro	1
2005/C 222/02	Bilance EU-25 pro ethanol za rok 2004 (<i>sestavená dne 15. července 2005 podle článku 2 nařízení Komise (ES) č. 2336/2003</i>)	2
2005/C 222/03	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.3752 – Verizon/MCI) ⁽¹⁾	3
2005/C 222/04	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.3855 – Webasto/Starck/Staxera) ⁽¹⁾	4
2005/C 222/05	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.3729 – EDF/AEM/Edison) ⁽¹⁾	4
2005/C 222/06	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.3907 – Bertelsmann/Channel 5) ⁽¹⁾	5
2005/C 222/07	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.3820 – AVNET/MEMEC) ⁽¹⁾	5
2005/C 222/08	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.3908 – ABN AMRO/IMCD) ⁽¹⁾	6
2005/C 222/09	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ č. COMP/M.3831 – Oranje-Nassau Group/SHV Holding/Edinburgh Oil & Gas) ⁽¹⁾	6
2005/C 222/10	Státní podpora – Polsko — Státní podpora č. C 19/2005 (ex PL 31/2004 & N 203/2005) — Podpora na restrukturalizaci Štětínských loděnic — Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	7
2005/C 222/11	Seznam schválených podniků — Ustanovení čl. 92 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1623/2000 (prodej alkoholu vinného původu za účelem jeho použití ve formě bioethanolu v odvětví pohonných hmot v Evropském společenství)	25
2005/C 222/12	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.3937 – CVC/Minit Group) — Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení ⁽¹⁾	26

II Přípravné akty

.....

III Oznámení

Komise

2005/C 222/13

Výzva k předkládání návrhů – GŘ EAC č. 44/05 — Spolupráce EU a Austrálie v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy — Oznámení o zveřejnění výzvy k předkládání návrhů na internetu 27

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

8. září 2005

(2005/C 222/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,2418	SIT slovinský tolar	239,41
JPY japonský jen	137,16	SKK slovenská koruna	38,145
DKK dánská koruna	7,4564	TRY turecká lira	1,66
GBP britská libra	0,6762	AUD australský dolar	1,6129
SEK švédská koruna	9,32	CAD kanadský dolar	1,4686
CHF švýcarský frank	1,543	HKD hongkongský dolar	9,6443
ISK islandská koruna	77,74	NZD novozélandský dolar	1,7622
NOK norská koruna	7,7895	SGD singapurský dolar	2,0832
BGN bulharský lev	1,9557	KRW jihokorejský won	1 273,71
CYP kyperská libra	0,5729	ZAR jihoafrický rand	7,8606
CZK česká koruna	29,172	CNY čínský juan	10,0518
EEK estonská koruna	15,6466	HRK chorvatská kuna	7,435
HUF maďarský forint	244,38	IDR indonéska rupie	12 852,63
LTL litevský litas	3,4528	MYR malajsijský ringgit	4,6807
LVL lotyšský latas	0,6962	PHP filipínské peso	69,634
MTL maltská lira	0,4293	RUB ruský rubl	35,102
PLN polský zlotý	3,9281	THB thajský baht	50,934
RON rumunský lei	3,4942		

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Bilance EU-25 pro ethanol za rok 2004

(sestavená dne 15. července 2005 podle článku 2 nařízení Komise (ES) č. 2336/2003)

(2005/C 222/02)

Bilance EU-25 pro ethanol za rok 2004 (sestavená dne 15. července 2005 podle článku 2 nařízení Komise (ES) č. 2336/2003 ⁽¹⁾)		V hektolitrech čistého alkoholu	
1.	Původní zásoby — zemědělského původu — nezemědělského původu	10 390 077	
2.	Produkce — zemědělského původu — nezemědělského původu	24 375 583 19 061 338 5 314 245	
3.	Dovozy ⁽²⁾ — clo 0 % — snížené clo — clo 100 %	4 514 888 3 126 015 168 736 1 220 090	
4.	Celkové zdroje	39 280 547	
5.	Vývozy	785 964	
6.	Použití pro vnitřní účely	29 260 219	
		Zemědělské	Nezemědělské
	potravinářské	7 914 719	0
	průmyslové	7 263 828	6 368 614
	pohonné hmoty	6 041 476	40 044
	jiné	1 356 664	156 494
7.	Konečné zásoby — zemědělského původu — nezemědělského původu	9 234 364	

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2336/2003 ze dne 30. prosince 2003, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 670/2003, kterým se stanoví zvláštní opatření týkající se trhu s ethanolem zemědělského původu (Úř. věst. L 346, 31.12.2003, s. 19).

⁽²⁾ Včetně 80 000 tun dovezených pod kódem KN 3824 90 99, které se používají při výrobě pohonných hmot.

Zdroje: Sdělení členských států/Eurostat COMEXT.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č. j. COMP/M.3752 – Verizon/MCI)

(2005/C 222/03)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 2. září 2005 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Verizon Communications Inc. („Verizon“, USA) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získává kontrolu nad celým podnikem MCI Inc („MCI“, USA) na základě nákupu akcií.
2. Předmět podnikání příslušných podniků je:
 - podniku Verizon: poskytovatel telekomunikačních služeb v USA;
 - podniku MCI: globální poskytovatel telekomunikačních služeb a služeb Internetu.
3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.
4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.3752 – Verizon/MCI, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidenční fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.3855 – Webasto/Starck/Staxera)

(2005/C 222/04)

(Text s významem pro EHP)

Dne 1. září 2005 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v němčině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
- v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32005M3855. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.3729 – EDF/AEM/Edison)

(2005/C 222/05)

(Text s významem pro EHP)

Dne 12. srpna 2005 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
 - v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32005M3729. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.3907 – Bertelsmann/Channel 5)

(2005/C 222/06)

(Text s významem pro EHP)

Dne 26. srpna 2005 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
- v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32005M3907. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.3820 – AVNET/MEMEC)

(2005/C 222/07)

(Text s významem pro EHP)

Dne 24. června 2005 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
 - v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32005M3820. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.3908 – ABN AMRO/IMCD)

(2005/C 222/08)

(Text s významem pro EHP)

Dne 31. srpna 2005 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
- v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32005M3908. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ č. COMP/M.3831 – Oranje-Nassau Group/SHV Holding/Edinburgh Oil & Gas)

(2005/C 222/09)

(Text s významem pro EHP)

Dne 27. června 2005 se Komise rozhodla nevznést námitky proti výše uvedenému spojení a prohlásit ho za slučitelné se společným trhem. Toto rozhodnutí je založeno na čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Celý text rozhodnutí je přístupný pouze v angličtině a bude uveřejněn poté, co bude zbaven obchodního tajemství, které může případně obsahovat. Text bude dosažitelný:

- na webové stránce Europa – hospodářská soutěž (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Tato webová stránka umožňuje vyhledat jednotlivá rozhodnutí o spojení, a to včetně společnosti, čísla případu, data a indexu odvětví hospodářství.
 - v elektronické podobě na webové stránce EUR-Lex, pod dokumentem č. 32005M3831. EUR-Lex umožňuje přístup k Evropskému právu přes Internet. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

STÁTNÍ PODPORA – POLSKO**Státní podpora č. C 19/2005 (ex PL 31/2004 & N 203/2005)****Podpora na restrukturalizaci Štětínských loděnic****Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES**

(2005/C 222/10)

(Text s významem pro EHP)

Dopisem ze dne 1. června 2005, jehož závazné znění je přiloženo k tomuto shrnutí, oznámila Komise Polsku své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně výše uvedeného opatření.

Účastníci řízení mohou zaslat své připomínky k opatření, ohledně něhož Komise zahajuje řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a přiloženého dopisu, na adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
SPA 3, 6/5
B-1049 Brusel
Fax: (32-2) 296 12 42

Připomínky budou sděleny Polsku. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně, s uvedením důvodů, požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

POSTUP

Ve shodě s prozatímním mechanismem stanoveným ve Smlouvě o přistoupení oznámilo Polsko dopisem z 27. dubna 2004, jaká opatření přijalo na podporu restrukturalizace společnosti Stocznia Szczecinska Nowa SP.Z.O.O. („Štětínské loděnice“ nebo „New Szczecin Shipyard, Ltd“ nebo „Szczecin Shipyard“). Dopisem ze dne 22. dubna 2005 Polsko akceptovalo, že Komise nakládá s výše uvedeným oznámením rovněž jako s oznámením dle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, pokud jde o jakákoli opatření, o kterých by se zjistilo, že představují novou podporu.

PŘÍJEMCE A PODPORA

Příjemce podniká v oboru lodního stavitelství (stavba nových lodí, výroba ocelových a jiných součástí plavidel, přidružené služby). Byl založen 25. června 2002 za účelem převzetí lodářských činností od společnosti „SSPH“ a její hlavní lodářské dceřiné společnosti Szczecin Shipyard („SS“), na které byl 29. července 2002 vyhlášen konkurs. Nové loděnice převzala společnost Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (Průmyslová rozvojová agentura, a.s., dále jen „ARP“, která v současnosti vlastní 97,7 % podíl v loděnicích) a Státní pokladna. Příjemce podniká v oboru lodního stavitelství (stavba nových lodí, výroba ocelových a jiných součástí plavidel, doplňkové služby).

Po založení v r. 2002 společnost neprodleně přistoupila k restrukturalizaci. Plán restrukturalizace byl vypracován na roky 2002 – 2004. Restrukturalizaci společnosti podpořily různé ústřední orgány státní správy a místní samosprávy.

Celkové náklady restrukturalizace se odhadují na 5,1 miliardy PLN (1,3 miliardy EUR). Restrukturalizace spočívá zejména v restrukturalizaci zadluženosti a zlepšení likvidity. Celková výše státní podpory, vypočtená polskými orgány, činí 1,061 miliardy PLN (265 milionů EUR).

Loděnice procházejí organizační restrukturalizací (reorganizací, automatizací), která povede k vyšší produktivitě a úsporám nákladů. Společnost se zaměří na výrobu [...] (*) lodí a jednoúčelových plavidel.

HODNOCENÍ

Komise na základě poskytnutých informací shledala, že většina státní podpory byla příjemci poskytnuta před přistoupením Polska do Evropské Unie, ale po přistoupení je nepřislušná. Pokud jde o podporu, Polské úřady prokázaly, že příslušné orgány se už před přistoupením formou právně závazných rozhodnutí zavázaly k poskytnutí pomoci v určité výši. Tato opatření nespádají do pravomoci Komise, která má právo hodnotit slučitelnost státní podpory s článkem 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

Komise však na základě dostupných informací ohledně ostatních opatření shledala, že nebyla poskytnuta ani před přistoupením ani dosud. Tato opatření tudíž představují novou podporu a Komise posoudí jejich slučitelnost se zásadami společného trhu podle článku 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

Komise soudí, že tato opatření představují státní podporu ve smyslu čl.87 odst.1 Smlouvy o ES. Komise analyzovala podporu s ohledem na pokyny z r. 1999 o poskytování podpory na záchranu a restrukturalizaci podniků ve finančních nesnázích, tak jak platily v době podání oznámení 27. dubna 2004.

Komise rozhodla o zahájení řízení podle článku 88 odst.2 Smlouvy o ES, jelikož má pochybnosti, zda byly splněny všechny podmínky nutné pro schválení restrukturalizační podpory, a zejména zda

- příjemce je oprávněn k přijetí podpory na restrukturalizaci, která se nesmí poskytovat nově založeným podnikům;
- plán restrukturalizace povede k obnovení dlouhodobé prosperity příjemce, jelikož se restrukturalizace týká hlavně snížení zadluženosti a zlepšení likvidity;
- nedojde k nedovolenému narušení hospodářské soutěže vzhledem k tomu, že plánovaná resp. realizovaná kompenzační opatření jsou podle všeho nedostatečná;
- podpora byla přísně omezena jen na částku nezbytně nutnou pro restrukturalizaci, protože je třeba zhodnotit způsobilost některých ohlášených nákladů na restrukturalizaci;
- spoluúčast příjemce na krytí restrukturalizačních nákladů byla významná, jelikož některé případy oznámených vlastních příspěvků dle všeho nesplňují tuto podmínku, což se týká zejména úvěrů garantovaných polskou exportní úvěrovou agenturou KUKE.

Polsko bylo požádáno o poskytnutí dalších informací, které by umožnily rozptýlit tyto pochybnosti.

ZNĚNÍ DOPISU

„Komisja pragnie poinformować Polskę, że po przeanalizowaniu informacji przedstawionych przez polskie władze na temat wspomnianych powyżej środków pomocy państwa, zgłoszonych w ramach procedury przejściowej, o której mowa w załączniku IV sekcja 3 do Aktu Przystąpienia, podjęła decyzję, że szereg z nich zostało przyznanych przed przystąpieniem i nie ma zastosowania po przystąpieniu. Odnosnie gwarancji i niektórych innych środków opisanych poniżej oraz biorąc po uwagę pismo władz polskich z dnia 5 stycznia 2005 r., Komisja podjęła decyzję o wszczęciu procedury określonej w art. 88(2) Traktatu Wspólnot Europejskich.

(*) Důvěrná informace.

I. PROCEDURA

- (1) Zgodnie z Anekssem IV, punkt 3 Traktatu Akcesyjnego dotyczącym procedury przejściowej Polska zgłosiła pismem z 27 kwietnia zarejestrowanym 28 kwietnia 2004 r. plan restrukturyzacji dla Stoczni Szczecińskiej Nowej Sp. z o.o. (odtąd zwaną „Stocznią Szczecińską”). Sprawa została zarejestrowana pod numerem PL 31/2004.
- (2) W piśmie z dnia 19 maja 2004 r. Komisja zwróciła się do Polski o przesłanie niektórych brakujących dokumentów. Zostały one dostarczone 16 czerwca 2004 r. Komisja zwróciła się o dostarczenie dalszych informacji w pismach z 12 sierpnia 2004 r., 18 listopada 2004 r. i 4 marca 2005 r., na które strona polska odpowiedziała, odpowiednio, pismami z 24 sierpnia 2004 r., zarejestrowany tego samego dnia, 28 stycznia 2005 r., zarejestrowany 2 lutego 2005 r., 30 marca 2005 r., zarejestrowany 1 kwietnia 2005 r., oraz 18 kwietnia, zarejestrowany 20 kwietnia 2005 r. Trzy spotkania z polskimi władzami miały miejsce: 9 listopada 2004 r., 17 listopada 2004 r. oraz 3 marca 2005 r.
- (3) W piśmie z 20 kwietnia 2005 r. zarejestrowanym tego samego dnia strona polska zaakceptowała fakt, że Komisja potraktuje zgłoszenie z 27 kwietnia 2004 r. sprawy PL 31/2004 również jako zgłoszenie podlegające artykułowi 88(2) Traktatu WE dotyczącego wszelkich środków, które zostaną uznane za nową pomoc państwa. Sprawa ta otrzymała nowy numer: N 203/2005

II. OPIS

1. Podmiot

- (4) Beneficjent pomocy znajduje się w regionie Szczecińskim upoważnionym do pomocy regionalnej na mocy art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE
- (5) Stocznia Szczecińska została utworzona 15 czerwca 2002 r. w celu przejęcia działalności Stoczni Szczecińskiej Porta Holding S.A. (zwanej odtąd „SSPH”) oraz jej głównej Spółki-córki Stoczni Szczecińskiej (zwanej odtąd „SS”), które ogłosiły bankructwo 29 lipca 2002 r. Stocznia Szczecińska została utworzona jako tzw. „empty shell”, wolna od długów SSPH i SS związanych z ich poprzednią działalnością. Nowa stocznia została przejęta przez Agencję Rozwoju Przemysłu (zwaną odtąd „ARP”) oraz Ministerstwo Skarbu w celu zakończenia bieżącej produkcji i wznowienia działalności stoczniowej w trakcie realizowania niezbędnej restrukturyzacji⁽¹⁾.
- (6) W tamtym okresie Stocznia Szczecińska nie przejęła aktywów SSPH oraz SS, ale wydzierżawiła je od syndyka aż do lipca 2004 r. 20 lipca 2004 r. Stocznia Szczecińska podpisała umowy z syndykami SSPH oraz SS zgodnie z którymi nabyła te aktywa.
- (7) Obecnie 97,7 % udziałów Stoczni Szczecińskiej należy do ARP a 2,3 % do Skarbu Państwa. ARP jest Spółką Akcyjną Skarbu Państwa powołaną na mocy ustawy i w całości należąca do Skarbu Państwa. ARP działa na mocy ustawy biorąc udział w procesach restrukturyzacyjno-własnościowych w spółkach należących do Państwa, zarządzając aktywami oraz udziałami należącymi do Skarbu Państwa w imieniu instytucji państwowych, udzielając pożyczek oraz gwarancji na restrukturyzację państwowych przedsiębiorstw.
- (8) Stocznia Szczecińska zajmuje się produkcją statków, w tym kontenerowców, chemikaliowców, statków typu ro-ro oraz statków wielozadaniowych. 1 % działalności firmy składa się z produkcji konstrukcji metalowych oraz różnych usług związanych z przemysłem stoczniowym.
- (9) Stan zamówień Stoczni Szczecińskiej w dniu 1 stycznia 2004 r. wynosił 665 020 CGT i miał sięgnąć poziomu 818 000 CGT do sierpnia 2004 r. Ponad 50 % zamówień stanowią kontenerowce. Pod względem wolumenu zamówień stocznia zajmuje 29 pozycję na świecie⁽²⁾.

⁽¹⁾ Formalnie rzecz biorąc firma, która przejęła wcześniejszą aktywność stoczniową była firmą-córką SSPH, utworzoną już w 1989 r., Allround Ship Services Sp. z o.o. („ASS”). Według Polski ASS została wybrana, ponieważ posiadała liczne niezbędne pozwolenia i certyfikaty konieczne do kontynuacji produkcji. ASS została natychmiast wykupiona przez ARP a jej nazwa została zmieniona na „Stocznia Szczecińska Nowa Sp. z o.o.”

⁽²⁾ Informacja ze stycznia 2004, polskie władze odwołują się do Clarkson Research Studies w piśmie z dnia 27 kwietnia 2004 r., str. 7.

- (10) Główni klienci stoczni znajdują się w Niemczech, Holandii oraz Singapurze. Główni konkurenci w Europie to stocznie hiszpańskie, niemieckie oraz chorwackie.
- (11) Zdolność produkcyjna Stoczni Szczecińskiej wynosi 345 000 CGT. Maksymalna zdolność produkcyjna SS, poprzednika beneficjenta, wynosiła 322 200 CGT w okresie 1995-1999.
- (12) Stocznia zamierza utrzymać produkcję na poziomie 250 000 CGT rocznie do 2012 r.

Tabela 1

Poziom produkcji Stoczni Szczecińskiej, 1995-2011 (w tys. CGT)

Rok	1995 (*)	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	200- 5— 2011
SS	228,3	227,9	299,3	266,9	201,3	143,6	132,1	—	—	—	—
Stocznia Szczecińska	—	—	—	—	—	—	—	117,8	117,8	184,8	250

(*) Średnia produkcja w okresie 1995-1999 wynosiła 250 000 CGT.

- (13) W momencie bankructwa poprzednika Stoczni Szczecińskiej, ta ostatnia zatrudniała 6 900 osób. W okresie 2002-2004 Stocznia Szczecińska stopniowo przejmowała pracowników bankrutującej SS oraz powiązanych spółek. W 2004 r., Stocznia Szczecińska zatrudniała 4 800 osób, z czego [...] (*) było bezpośrednio związanych z produkcją. Wydajność w 2004 r., ostatnim roku procesu restrukturyzacji wynosiła 63 CGT na pracownika rocznie.

2. Proces restrukturyzacji

2.1. Trudności finansowe oraz plan restrukturyzacji

- (14) Bezpośrednio po utworzeniu w 2002 r. Stocznia Szczecińska rozpoczęła proces restrukturyzacji. Przygotowała plan restrukturyzacji na okres 2002-2004, który najpierw został zatwierdzony przez udziałowców w dniu 19 grudnia 2002 r. a później zmieniony w październiku 2003 r. Główne powody prowadzące do bankructwa były stoczni w Szczecinie zostały zidentyfikowane następująco: problemy technologiczne, błędy w opracowaniu produktów, niska produktywność, wysokie koszty oraz czynniki zewnętrzne takie jak wysoki kurs wymiany złotówki i konkurencja azjatycka. Te problemy doprowadziły do sytuacji, w której rynki finansowe straciły motywację do finansowania budowy statków, co doprowadziło do opóźnień w dostawach a w konsekwencji do akumulacji kar oraz długów.
- (15) Kiedy w konsekwencji wyżej wymienionych faktów SS zbankrutowała, jej działalność została przejęta przez nową spółkę, Stocznę Szczecińską. Strategia restrukturyzacyjna miała na celu osiągnięcie stałej rentowności, koncentrowanie się na rynku [...] oraz stworzenie ważnego producenta [...], statków [...] oraz statków o specjalnym zastosowaniu. Plan restrukturyzacji zawiera również możliwość znalezienia inwestora strategicznego. Modyfikacja planu pierwotnego była konieczna z powodu kłopotów finansowych kooperujących firm, pracowników oraz działań które były ściśle związane ze Stoczną Szczecińską.
- (16) Stocznia Szczecińska planuje utrzymać potencjał produkcji na bieżącym poziomie 345 000 CGT rocznie i zobowiązuje się ograniczyć produkcję do 250 000 CGT rocznie do 2012 r.
- (17) W 2002 r. Stocznia Szczecińska otrzymała pomoc na ratowanie przedsiębiorstw w trudnej sytuacji ekonomicznej. Plan restrukturyzacji opiera się na pomocy z różnych instytucji publicznych.
- (18) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (odtąd zwany 'UOKiK') zaakceptował plan restrukturyzacji oraz dokonane zmiany w decyzjach, odpowiednio, z dnia 25 lutego 2003 r. oraz z 2 października 2003 r.

(*) Informacje poufne.

2.2. Koszty restrukturyzacji

- (19) Tabela 2 wyszczególnia koszty restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej w zakresie, w jakim było to możliwe w oparciu o informacje otrzymane przez Komisję na tym etapie postępowania. W szczególności wysokość całkowitych potrzeb finansowych mających na celu sfinansowanie restrukturyzacji zobowiązań publicznych nie jest jasna. Koszty restrukturyzacji wynoszą 5,1 mld PLN (ok. 1,3 mld EUR)

Tabela 2
Koszty restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej [PLN]

I	Splata zobowiązań publiczno-prawnych (restrukturyzacja finansowa)	[...]
II	Splata pozostałych zobowiązań (restrukturyzacja finansowa)	[...]
III	Koszty działań restrukturyzacyjnych (*)	[Mniej niż 10 %] (*)
IV	Koszty operacyjne (Koszty budowy statków oraz spłaty pożyczek długoterminowych na rzecz ARP)	[Więcej niż 80 %] (*)
TOTAL		5 114 382 700

(*) Koszty restrukturyzacji włączając koszty zakupu aktywów produkcyjnych od bankrutujących SSPH i SS.

2.3. Finansowanie restrukturyzacji

- (20) Wdrożenie planu restrukturyzacyjnego według Polski będzie wymagało finansowania przedstawionego w tabeli 3.

Tabela 3
Finansowanie restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej [PLN]

ZASOBY WŁASNE		
Środki	Wartość nominalna	
Zysk	22 300 800	
Zysk	56 217 100	
Płatności z góry od właścicieli statków zagwarantowane przez KUKĘ (*)	1 269 034 400	
Pożyczki	221 904 100	
Pożyczki	56 217 100	
SUMA 1	1 624 326 000	
Środki publiczne	Wartość nominalna	Pomoc publiczna (***)
Wniesienie kapitału	340 000 260	154 522 260
Pożyczki	114 500 000	908 248
Gwarancje	2 305 864 970 (**)	866 726 068
Umorzenia długu publicznego	38 290 776	38 290 776
Spłaty w ratach	22 300 778	1 036 446
SUMA 2	2 820 956 784	1 061 483 798
SUMA (1+2)	4 445 282 784	2 685 809 798

(*) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych.

(**) Zgodnie z pismem z dnia 12 kwietnia 2005 r. (Aneks 11) gwarancje Skarbu Państwa wynosiły 2 935 454 900 PLN. Niemniej jednak Polska zgłosiła gwarancje jedynie w wysokości podanej w tabeli powyżej.

(***) Wysokość podana przez polskie władze.

- (21) Według Polski koszty restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej są pokryte przez środki własne spółki w wysokości 1,6 mld PLN (406 mln EUR) oraz w wysokości 2,8 mld PLN (700 mln EUR) przez środki publiczne które stanowią pomoc publiczną w wysokości 1,061 mld PLN (265 mln EUR).
- (22) Stocznia korzystała ze wsparcia następujących instytucji państwowych: Ministerstwo Skarbu, ARP, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (odtąd zwany „ZUS”), Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (odtąd zwany „PFRON”), Fundusz Wspierania Rozwoju Gospodarczego miasta Szczecin, Wojewoda Zachodniopomorski, oraz Urząd Skarbowy.

2.4. Środki kompensujące

- (23) Jak wspomniano powyżej, Stocznia Szczecińska zdecydowała się utrzymać możliwości produkcyjne na poziomie 345 000 CGT oraz utrzymać poziom produkcji na poziomie 250 000 CGT przez okres 10 lat po otrzymaniu pierwszej części pomocy (tzn. do 2012).

III. OCENA

1. Określenie kompetencji Komisji

- (24) Najpierw Komisja musi stwierdzić czy leży w jej kompetencji, podjęcie działań w sprawie zgłoszonych przez Polskę środków.

1.1. Procedura przejściowa

- (25) Procedura przejściowa została opisana w załączniku IV sekcja 3 do Aktu Przystąpienia. Stanowi ona ramy prawne dla oceny programów pomocy i poszczególnych środków pomocy wdrażanych w nowych Państwach Członkowskich przed datą przystąpienia do UE i wciąż mających zastosowanie po tej dacie. Procedura ta odnosi się do tych programów i środków pomocy, które nie zostały jeszcze zamieszczone na liście istniejących środków pomocy dołączonej do załącznika IV do Aktu Przystąpienia, a które zostały wdrożone po 10 grudnia 1994 r. Środki pomocy wdrożone przed 10 grudnia 1994 r. i mające zastosowanie po przystąpieniu do UE uznawane są za istniejącą pomoc, w rozumieniu art. 88(1) Traktatu WE.
- (26) W ramach procedury przejściowej najpierw władze krajowe odpowiedzialne za monitorowanie pomocy państwa musiały ocenić zgodność z zasadami wspólnego rynku środków pomocy przyznanych przed przystąpieniem. Następnie, Komisja bada zgodność tych środków, które mają zastosowanie po przystąpieniu. Jeżeli Komisja ma poważne wątpliwości odnośnie zgodności tych środków z zasadami wspólnego rynku, może wnieść swoje zastrzeżenia w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania kompletnej informacji. W przeciwnym wypadku, jeżeli Komisja nie zgłosi żadnych zastrzeżeń w określonym terminie, środki te zostaną uznane, od daty przystąpienia, za istniejącą pomoc.
- (27) Środki pomocy przyznane przed przystąpieniem i nie mające zastosowania po przystąpieniu nie mogą być badane przez Komisję ani w ramach procedury przejściowej, ani w ramach procedur ustanowionych w art. 88 Traktatu WE. Procedura przejściowa nie upoważnia Komisji ani nie wymaga od niej dokonywania przeglądu tychże środków pomocy.
- (28) Przeciwnie, jeśli pomoc nie została przyznana przed przystąpieniem będzie ona na podstawie przepisów art. 88(2) Traktatu WE oceniana przez Komisję albo jako pomoc zgłoszona albo jako pomoc nielegalna.
- (29) W celu ustaleniu momentu, w którym środki pomocy zostały przyznane, właściwym kryterium oceny jest prawnie wiążący akt, na mocy którego właściwe władze krajowe zobowiązują się do udzielenia pomocy⁽¹⁾. Ustalenie, który z aktów administracyjnych jest prawnie obowiązujący leży w gestii prawa poszczególnych Państw Członkowskich. Niemniej jednak Komisja musi mieć możliwość przejrzenia tych aktów administracyjnych. Szczególnie w przypadkach leżących na pograniczu Komisja musi ocenić po formie i treści czy mogły one spowodować oczekiwania ze strony beneficjenta możliwe do egzekwowania przed polskim sądem. Możliwość przeglądania narodowych aktów administracyjnych przez Komisję jest niezbędna dla sprawowania przez nią wyłącznej kompetencji w kwestii akceptowania wyłączeń od ogólnej zasady zakazującej pomocy publicznej wobec środków wprowadzanych w życie w Polsce po 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 stycznia 2004 r. w sprawie T-109/01, *Fleuren Compost v Komisja Europejska*, paragraf 74.

- (30) Środki pomocy mają zastosowanie po przystąpieniu, jeśli mogą doprowadzić, po przystąpieniu, do przyznania dodatkowej pomocy albo do zwiększenia poziomu pomocy już otrzymanej. Komisja uznaje poszczególne środki pomocy za mające zastosowanie po przystąpieniu zgodnie z załącznikiem IV sekcja 3 do Aktu Przystąpienia, jeśli konkretna kwota zobowiązań finansowych państwa nie jest znana w dniu, w którym środki pomocy zostały przyznane i wciąż nie jest znana w dniu przystąpienia. Odnosnie gwarancji, aby ten środek pomocy został uznany za mniemający zastosowania po przystąpieniu muszą być spełnione następujące warunki. Ryzyka muszą zostać dokładnie oszacowane i zawarte w wyczerpującym wykazie, zamkniętym do dnia przystąpienia. Koniecznie musi być określony ogólny limit dla wypłacanych sum i gwarancje muszą odnosić się do zdarzeń, które już miały miejsce przed dniem przyznania pomocy, a nie zdarzeń przyszłych.
- (31) Należy zauważyć, iż to prawne zobowiązanie Państwa jest równoznaczne z przyznaniem pomocy, a nie sama jej wypłata. Każda wypłata jest jedynie aktem wdrażania pomocy i nie może zostać uznana za nową pomoc. Zatem środki pomocy nie są uznane za mające zastosowanie po przystąpieniu tylko dlatego, że wypłaty mające podstawę w zobowiązaniach prawnych uzyskanych przed przystąpieniem są realizowane po przystąpieniu.

1.2. Zastosowanie do bieżącej sprawy

- (32) Komisja najpierw określiła swoje kompetencje, co do proponowanych środków wymienionych w Aneksie do tej decyzji. Komisja zidentyfikowała jako (A) środki przyznane przed przystąpieniem i nie mające zastosowania po przystąpieniu i jako (B) środki nie przyznane przed przystąpieniem i dotychczas nie przyznane (pomoc zgłoszona).

Środki przyznane przed przystąpieniem i nie mające zastosowania po przystąpieniu

- (33) Z informacji dostarczonych przez polskie władze Komisja odnotowała, że większość środków pomocy dla Stoczni Szczecińskiej została przyznana przed przystąpieniem. Polska dostarczyła listę tych środków zaznaczając daty, w których decyzje o przyznaniu środków zostały podjęte. Zaistniałe zdarzenie przyznania pomocy składało się z następujących rodzajów działań władz publicznych: podpisanie zgody na plan spłaty długu, podjęcie decyzji o umorzeniu wierzytelności publicznych, podpisanie umów o gwarancje, subskrypcja na nowe akcje.
- (34) Z dostępnych informacji wynika, że zaangażowanie finansowe władz publicznych wobec spółki zostało określone poprzez decyzje udzielenia pomocy przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Dlatego też pomoc ta nie ma zastosowania po przystąpieniu do Unii.
- (35) Środki pomocy wyszczególnione w części A załącznika nie będą zatem badane przez Komisję, zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 88(2) Traktatu Wspólnot Europejskich. Środki pomocy udzielone jako pomoc restrukturyzacyjna muszą jednak zostać wzięte pod uwagę przy ocenie zgodności pomocy udzielonej po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej.

Środki pomocy nie udzielone przed przystąpieniem do Unii Europejskiej

- (36) W niektórych przypadkach Polska nie była jednak w stanie przekonywująco dowieść, że rzeczywiście dana pomoc została udzielona przed przystąpieniem do Unii. Pomoc ta jest wymieniona w części B załącznika.
- (37) Pierwszy z tych środków to wniesienie kapitału przez ARP, praktycznie jedyne go właściciela Stoczni Szczecińskiej (97,7 %). Plan restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej przewidywał wniesienie kapitału w wysokości PLN 241 752 900. Część tej kwoty (180 milionów PLN) została wniesiona przed przystąpieniem Polski do Unii, jak dowodzi uchwała Nadzwyczajnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z 29 kwietnia 2004 r., podwyższająca kapitał spółki o 180 milionów PLN i mówiąca, że odpowiednie nowe akcje były subskrybowane przez ARP. ARP nie była jednakże w stanie zrealizować całej podwyżki kapitału w wysokości PLN 241 752 900 ze względu na budżetowych. Według Polski, o pozostałej części wniesienia kapitału (PLN 61 752 652) zdecydowano 21 grudnia 2004 r.

- (38) Drugi i trzeci z udzielonych środków pomocy to gwarancje ARP na wykonanie statków (każda o pomocy w wysokości PLN 1 935 000). Gwarancje te odnoszą się do statków nr 7 i 8 [...]. Budowa 8 statków tej serii została zakontraktowana w 2002 roku umowami, które zawierały klauzulę zezwalającą nabywcy na jednostronną rezygnację z umowy, gdyby Stocznia nie dostarczyła gwarancji wykonania w określonym czasie. Według Polski, zostało ustalone że właściciel stoczni, ARP, byłby tu poręczycielem i że jednocześnie byłyby w mocy najwyżej 3 gwarancje. Zgodnie z tą zasadą, gwarancje dla kolejnych statków miały zostać wydane, zaraz po dostarczeniu poprzednich statków. Tak więc gwarancje dla statków nr 7 i 8 mają zostać udzielone w chwili dostarczenia statków nr 4 i 5 (2005).
- (39) Odnośnie tej pomocy Polska przedstawiła szereg argumentów mających na celu wykazanie, że poszczególne instytucje państwowe zobowiązały się do udzielenia pomocy przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej.
- (40) Po pierwsze, Polska dowodzi, że pomoc ta była omawiana przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej na zebraniach Zespołu Przemysłu Stocznioowego. Zespół ten stanowi między-instytucjonalne forum, które monitoruje sytuację w sektorze stocznioowym. W regularnych zebraniach tego Zespołu biorą udział przedstawiciele Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki i Pracy, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Ministerstwa Infrastruktury, UOKiK, KUKI S.A., ARP oraz przedstawiciele zarządów spółek stocznioowych. Władze polskie uważają iż z faktu, że plan restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej został przedstawiony i omówiony na tych spotkaniach, że właściwe instytucje państwowe, włącznie z ARP, ustnie potwierdziły możliwość udzielenia pomocy przewidzianej w planie restrukturyzacji.
- (41) Po drugie, Polska utrzymuje, że pomoc ta była zawarta w planie restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej zatwierdzonym 15 marca 2004 r. przez Radę Nadzorczą Stoczni Szczecińskiej, która rzekomo jest odpowiednim organem do zatwierdzenia planu zaproponowanego przez Zarząd. Polska argumentuje, że przedstawiciele ARP, głosując za planem restrukturyzacji jako członkowie Rady Nadzorczej, zobowiązali ARP do udzielenia rzezconej pomocy.
- (42) Po trzecie, Polska dostarczyła list z 18 marca 2004 roku zaadresowany do Stoczni Szczecińskiej od członka Zarządu ARP, który jednocześnie przewodniczy Zespołowi ARP do spraw Przemysłu Stocznioowego. Zespół ARP do spraw Przemysłu Stocznioowego (*) jest wewnętrznym organem powołanym w celu koordynowania działalności ARP w sektorze stocznioowym. W liście tym poinformowano Stocznnię, że 17 marca 2004 roku Zespół ARP do spraw Przemysłu Stocznioowego zatwierdził plan restrukturyzacji spółki (który przewidywał wniesienie kapitału oraz gwarancje). Polska dostarczyła także informacje na temat składu tego Zespołu, podkreślając, że trzech członkowie tego zespołu są jednocześnie członkami Rady Nadzorczej Stoczni Szczecińskiej, a także wymieniła zakres zadań wykonanych przez ten zespół.
- (43) Jeżeli chodzi o pierwszy argument, Komisja uważa, że ustalenia wewnątrz Zespołu Przemysłu Stocznioowego, jeśli w ogóle miały miejsce, zostały podjęte jedynie ustnie i że nie dostarczono konkretnych dowodów tych zgód. Ponadto, nie istnieją żadne dowody świadczące o tym, że Zespół Przemysłu Stocznioowego był upoważniony do podejmowania decyzji prawnie wiążących jakiegokolwiek władze państwowe, włącznie z tymi, których przedstawiciele byli obecni na zebraniu. Dyskusje prowadzone w tej grupie są być może istotne z politycznego punktu widzenia, nie są natomiast prawnie wiążące.
- (44) Jeżeli chodzi o drugi argument, Komisja rozpatrzyła go w świetle swej wyłącznej kompetencji do oceniania wyłączeń spod zakazu udzielania pomocy publicznej zawartego w Traktacie Wspólnot Europejskich opisanego w akapicie 29 powyżej.
- (45) Komisja uważa, że istotną kwestią jest to, czy decyzja jednostki publicznej, z jej zdolnością prawną jako właściciela przedsiębiorstwa publicznego, do zatwierdzenia planu restrukturyzacji może zostać uznana jako decyzja tej samej jednostki publicznej, z jej zdolnością prawną jako instytucji państwowej, do udzielenia pomocy zawartej w tym planie restrukturyzacji.
- (46) Zauważa się, że ARP pełni tu kilka funkcji. Jest praktycznie jedynym właścicielem Stoczni Szczecińskiej. Jednocześnie jest organem władzy, który powinien, jak wynika z planu restrukturyzacji przygotowanego przez Zarząd spółki, przekazać serię środków pomocy publicznej w celu wsparcia restrukturyzacji. Przedstawiciele ARP zasiadają również w Radzie Nadzorczej Stoczni.

(*) Zespół ARP do spraw Przemysłu Stocznioowego jest zupełnie innym organem niż Zespół Przemysłu Stocznioowego.

- (47) Komisji trudno przyjąć ten argument z następujących powodów.
- (48) Po pierwsze koniecznym jest określenie, czy decyzja Rady Nadzorczej Stoczni Szczecińskiej dotycząca przyjęcia planu restrukturyzacji, (nawet jeśli Rada Nadzorcza jest upoważniona czy nawet zobowiązana do wypowiedzenia się na temat tego planu) jest decyzją wiążącą właścicieli Stoczni Szczecińskiej. Rada Nadzorcza na ogół nie jest przedstawicielem właścicieli spółki, nawet jeśli osoby w niej zasiadające są pracownikami/pełnomocnikami właścicieli. Motywacja właścicieli może w znacznym stopniu różnić się od motywacji rady nadzorczej spółki, a jeszcze bardziej od motywacji zarządu samej spółki.
- (49) Polska nie przedstawiła dowodów na to, że Rada Nadzorcza Stoczni Szczecińskiej była upoważniona, bez konieczności podjęcia jakichkolwiek dalszych kroków przez akcjonariuszy, do podejmowania decyzji, które miałyby finansowe reperkusje dla właścicieli i które to decyzje właściciele musieliby wykonywać.
- (50) Po drugie, nawet jeśli ustalono, że Rada Nadzorcza była upoważniona do podejmowania takich decyzji w imieniu i na rachunek właścicieli, niejasnym jest, czy taka decyzja zobowiązywałaby ARP do udzielenia pomocy. Innymi słowy Polska nie dostarczyła dowodów na to, że prawo krajowe zezwala na łączenie działań podejmowanych przez organ państwowy jako podmiotu aktywnego na rynku i działań podejmowanych przez organ państwowy w celu osiągnięcia różnych publicznych celów, takich jak zatrudnienie czy polityka regionalna. Normalnie, nawet wewnątrz organów państwowych, różne działy o różnych kompetencjach reprezentują dwa oblicza państwa. Motywacje tych działów niekoniecznie są ze sobą zbieżne. W tym kontekście Polska nie dowiodła, że ARP działa w tym samym składzie przy pełnieniu obu funkcji, ani też, że jeśli działa w innym składzie, to decyzja ARP jako właściciela nie może zostać unieważniona przez jej decyzję jako organu państwowego.
- (51) Po trzecie, nawet jeśli zostałyby ustalone, że Rada Nadzorcza jest upoważniona do podejmowania decyzji w imieniu i na rachunek ARP jako właściciela i nawet gdyby ta decyzja zobowiązywała ARP do udzielenia pomocy, Polska nie wykazała, że decyzja Rady Nadzorczej była ostateczna w takim sensie, że Stocznia Szczecińska byłaby w stanie posiadać uzasadnione oczekiwania w ramach prawa krajowego co do realizacji przez właścicieli zatwierzonego w ten sposób planu restrukturyzacji. Zasady rządzące podejmowaniem decyzji w obszarze praw własności i w obszarze władzy państwowej są zasadniczo różne. O ile organ władzy państwowej w zasadzie nie może jednostronnie zmieniać własnej decyzji administracyjnej, właściciel ma możliwość jednostronnie (lub w porozumieniu z innymi właścicielami, jeśli tacy są) zmienić decyzję dotyczącą jego własności. Konieczne jest zatem wykazanie, że w niniejszym przypadku właściciele nie mieli już prawa do zmiany lub odwołania decyzji Rady Nadzorczej, a zatem że decyzja ta była ostateczna.
- (52) Ponadto z dostarczonych informacji wynika jasno, że przy wydawaniu innych gwarancji ARP odnoszących się do statków z serii [...] postępowano zgodnie z pewną procedurą. Jak wykazała Polska, dla gwarancji obejmującej statek [...] -6, 3 marca 2003 roku ARP wysłała właścicielowi statku deklarację, w której zobowiązywała się, w chwili dostarczenia statku [...] -3, do natychmiastowego, i bez dalszych jakichkolwiek względów wystawienia gwarancji w określonej wysokości dotyczącej statku [...] -6. Jednocześnie, pierwsza część wniesienia kapitału została wykonana zgodnie z pewnymi zasadami proceduralnymi, takimi jak decyzja akcjonariuszy odnośnie wniesienia kapitału i subskrypcji akcji. Nie dysponując innymi informacjami, Komisja może jedynie wnioskować, że te formy działania byłyby konieczne do stworzenia uzasadnionych oczekiwań ze strony Stoczni Szczecińskiej, w ramach prawa krajowego, wobec jej właściciela, ARP, co do realizacji gwarancji i wniesienia kapitału. Wydawałoby się zatem, że sama decyzja Rady Nadzorczej nie wystarczyłaby do stworzenia takich uzasadnionych oczekiwań Stoczni wobec jej właściciela. Nie mogło to więc być rzeczywistą decyzją właściciela. Tym bardziej, nie jest ona wystarczająca jako decyzja o udzieleniu pomocy.
- (53) Jeżeli chodzi o trzeci przedstawiony przez Polskę argument opisany w akapicie 42, Komisja ma wątpliwości co do pozycji Zespołu do spraw Przemysłu Stocznioowego wewnątrz ARP. Nie dostarczono dowodów na to, że zespół ten był upoważniony do podejmowania decyzji o udzieleniu pomocy w imieniu ARP. Wręcz przeciwnie, jego rola wydaje się mieć raczej charakter koordynujący, zapewniający wymianę informacji pomiędzy poszczególnymi zaangażowanymi stronami (instytucjami rządowymi, bankami, spółkami stocznioowymi oraz inwestorami). Polska nie dostarczyła dowodów na to, że zatwierdzenie planu restrukturyzacji przez ten zespół jest równoznaczne z zatwierdzeniem go przez ARP, co odpowiadałoby prawnie wiążącej decyzji zobowiązującej ARP to udzielenia pomocy.
- (54) A zatem, na podstawie dostępnych informacji, Komisja nie może uznać tego argumentu Polski.

- (55) Komisja uznaje więc, na podstawie informacji dostarczonych dotychczas przez polskie władze oraz w oparciu o powyższe powody, iż gwarancje i wniesienie kapitału wymienione w części B załącznika nie były dokonane przed przystąpieniem do Unii Europejskiej. Ponadto, Komisja również zauważa, że z dostępnych informacji wynika, iż Zgromadzenie Akcjonariuszy Stoczni zadecydowało na zebraniu 21 grudnia 2004 roku o podniesieniu kapitału o PLN 61 752 652 poprzez wyemitowanie nowych akcji. Komisja jednakże nie dysponuje informacjami na temat tego, czy nowe akcje były subskrybowane przez ARP jak planowano. Jeżeli nowe akcje nie zostały jeszcze subskrybowane przez ARP, Komisja uznałaby wniesienie kapitału za pomoc zgłoszoną. Jeśli jednak ARP w międzyczasie zobowiązała się do subskrybowania tych akcji, Komisja uznałaby, że wniesienie kapitału stanowi pomoc niezgodną z prawem ponieważ została udzielona po przystąpieniu Polski do Unii, ale zanim Komisja wypowiedziała się na temat jej zgodności ze wspólnym rynkiem.
- (56) Ostatnie środki pomocy, które, jak wynika z dostępnych informacji, nie zostały udzielone przed przystąpieniem do Unii, to środki udzielone Stoczni Szczecińskiej przez Miasto Szczecin w formie umorzeń i odroczeń płatności podatku od nieruchomości. Pomoc ta wyniosła łącznie 12,5 mln. PLN. Polskie władze dostarczyły dowody dotyczące ogólnego wsparcia Miasta Szczecin dla procesu restrukturyzacji w Stoczni Szczecińskiej. Komisja zdobyła także dowody na to, że w styczniu 2004 r. władze miasta rozważyły wniosek złożony przez Stocznnię odnośnie dwóch środków pomocy (umorzenie podatku za okres lipiec —grudzień 2003 r. i odroczenie podatku za okres styczeń — czerwiec 2004 r.). Mimo to, polskie władze nie były w stanie wykazać, że Miasto Szczecin podjęło przed przystąpieniem Polski do Unii prawnie wiążącą decyzję o przyznaniu tej pomocy.
- (57) Zatem, na podstawie dostępnych informacji i z wyżej wymienionych powodów, Komisja wnioskuje, że pięć środków pomocy które miały być udzielone przez Miasto Szczecin wymienionych w części B załącznika, nie zostało udzielonych przed przystąpieniem i stanowi pomoc zgłoszoną. Według informacji Komisji wiążące decyzje odnośnie udzielania pomocy nie zostały dotąd przyjęte.

1.3. Wnioski

- (58) Komisja uznaje zatem, że:
- a) pomoc wymieniona w części A załącznika została udzielona przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej i nie ma ona zastosowania po przystąpieniu;
 - b) pomoc wymieniona w części B załącznika nie została udzielona przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, stanowi zatem nową pomoc; gdyby pomoc ta została udzielona w międzyczasie, byłaby pomocą udzieloną bezprawnie.

2. Pomoc publiczna w rozumieniu art. 87(1) Traktatu Wspólnot Europejskich

- (59) Art. 87(1) Traktatu Wspólnot Europejskich stanowi, że wszelka pomoc udzielona przez państwo członkowskie albo ze środków publicznych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez faworyzowanie niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych towarów a także wpływa na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.
- (60) Na zgłoszoną pomoc składają się środki publiczne udzielone przez różne instytucje państwowe zarówno na poziomie centralnym, jak i lokalnym. Dają one beneficjentowi taką korzyść w kontekście jego restrukturyzacji, jakiej nie otrzymałby na rynku prywatnym. Stąd też, poprzez sam swój charakter, taka pomoc może zakłócać konkurencję.
- (61) Beneficjent działa w sektorze stoczniowym, dla którego wyraźnie istnieje rynek wspólnotowy. Jak uznały władze polskie, istnieje także, co najmniej potencjalna możliwość do konkurowania z innymi stoczniami wspólnotowymi w różnych segmentach rynku stoczniowego. Komisja wnioskuje zatem, że zgłoszona pomoc może wpłynąć na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.
- (62) Pomoc, którą Komisja zidentyfikowała jako nie udzieloną przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, stanowi zatem pomoc publiczną w rozumieniu art. 87(1) Traktatu Wspólnot Europejskich.

3. Wyłączenia na mocy art. 87(2) i art. 87(3) Traktatu Wspólnot Europejskich

- (63) Wyłączenia z zakazu udzielania pomocy publicznej zawarte w art. 87(2) Traktatu Wspólnot Europejskich nie dotyczą omawianego przypadku. Głównym celem udzielenia pomocy jest przywrócenie długotrwałej rentowności spółki mającej trudności, a zatem wyłączenie zawarte w art. 87(3)(c) Traktatu Wspólnot Europejskich, które pozwala na zatwierdzenie pomocy publicznej udzielonej w celu promowania rozwoju niektórych sektorów przemysłowych, jeśli pomoc taka nie wpływa niekorzystnie na warunki wymiany handlowej w stopniu sprzecznym ze wspólnym interesem i jeśli odpowiednie warunki zostają spełnione, może zostać zastosowane.
- (64) Jako że beneficjent działa w sektorze stoczniowym, pomoc udzielona na wsparcie jego działalności wchodzi w zakres specjalnych przepisów odnośnie pomocy publicznej mających zastosowanie do przemysłu stoczniowego. Od 1 stycznia 2004 r. są to Zasady Ramowe dotyczące Pomocy Publicznej dla Przemysłu Stoczniowego (zwane dalej „Zasadami Ramowymi”) ⁽¹⁾. Jeżeli chodzi o pomoc wspierającą restrukturyzację spółek mających trudności finansowe, Zasady Ramowe nie zawierają żadnych konkretnych postanowień mających zastosowanie do przemysłu stoczniowego i odsyłają do ogólnych zasad udzielania pomocy publicznej obowiązujących w tej kwestii.
- (65) Pomoc w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw w trudnej sytuacji ekonomicznej jest obecnie regulowana przez „Wytyczne Wspólnotowe Dotyczące Pomocy Państwa w Celu Ratowania i Restrukturyzacji Zagrożonych Przedsiębiorstw” ⁽²⁾ (zwane dalej „Nowymi Wytycznymi”), które zastąpiły poprzednie Wytyczne przyjęte w 1999 r. ⁽³⁾ (zwane dalej „Wytycznymi z 1999 roku”).
- (66) Postanowienia przejściowe zawarte w Nowych Wytycznych ustalają, że zgłoszenia zarejestrowane przed 10 października 2004 r. będą analizowane w świetle przepisów prawnych obowiązujących w chwili zgłoszenia (punkt 103). Nowe Wytyczne będą jednakże miały zastosowanie do oceny wszelkiej pomocy w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw udzielonej bez zatwierdzenia Komisji (pomoc przyznana bezprawnie), jeżeli część lub całość pomocy została udzielona po 1 października 2004 r., czyli dniu opublikowania Nowych Wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (punkt 104, ustęp 1). W przypadku pomocy przyznanej bezprawnie przed 1 października 2004 r., analiza zostanie przeprowadzona na podstawie wytycznych stosowanych w chwili udzielenia pomocy (punkt 104, ustęp 2).
- (67) Komisja zauważa, że pomoc dla Stoczni Szczecińskiej została zgłoszona w czasie obowiązywania procedury przejściowej 27 kwietnia 2004 roku. Ponadto, Polska potwierdziła listem z 22 kwietnia 2005 roku, że uważała, iż to zawiadomienie jest zgłoszeniem w rozumieniu art. 88(2) Traktatu Wspólnot Europejskich, gdyby Komisja uznała, że pomoc, o której mowa, stanowi nową pomoc. Na podstawie dostępnych informacji, wydaje się, że środki pomocy stanowiące nową pomoc, nie zostały jeszcze udzielone. W takim wypadku, Wytyczne z 1999 roku miałyby zastosowanie do oceny zgodności. Jeśli jednak, na późniejszym etapie zostanie wykazane, że część pomocy stanowiącej nową pomoc została udzielona po 1 października 2004 roku, a przed podjęciem przez Komisję decyzji w tej kwestii, Komisja przeprowadzi ocenę zgodności według Nowych Wytycznych.
- (68) Zauważa się, że aby ocenić zgodność pomocy stanowiącej nową pomoc, a zwłaszcza tego, czy proces restrukturyzacji przywróci przedsiębiorstwu rentowność oraz czy wartość pomocy została ograniczona do niezbędnego minimum, Komisja musi wziąć pod uwagę plan restrukturyzacji jako całość, włącznie z tak zwaną dotychczasową pomocą.

4. Zgodność pomocy restrukturyzacyjnej

1.1. Kwalifikowanie się przedsiębiorstwa

- (69) Wytyczne z 1999 roku uznają to przedsiębiorstwo za będące w trudnej sytuacji ekonomicznej, a zatem kwalifikujące się do pomocy w celu ratowania i restrukturyzacji, które nie może odzyskać płynności dzięki środkom własnym lub środkom uzyskanym od akcjonariuszy lub przez pożyczkę z zewnątrz. Wytyczne te wymieniają także cechy charakterystyczne dla takich przedsiębiorstw, jak wzrastające straty czy malejący obrót.

⁽¹⁾ Dziennik Urzędowy C 317 z 30.12.2003, str. 11.

⁽²⁾ Dziennik Urzędowy C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽³⁾ Dziennik Urzędowy C 288 z 9.10.1999, str. 2.

- (70) Punkt 7 Wytycznych z 1999 roku stanowi, że nowoutworzone przedsiębiorstwo nie kwalifikuje się do pomocy na restrukturyzację, nawet jeśli jego pierwotna sytuacja jest niepewna. Tak jest na przykład w przypadku, gdy nowoutworzone przedsiębiorstwo powstaje po likwidacji poprzedniego przedsiębiorstwa lub gdy tylko przejmuje aktywa takiego przedsiębiorstwa.
- (71) W tym względzie, Komisja ma wątpliwości co do spełnienia przez Stocznę Szczecińską kryteriów kwalifikowalności. Wydaje się, że spółka ta została utworzona w celu przejścia działalności swego zbankrutowanego poprzednika, SS, nie przejmując jednak jego długów.
- (72) Polskie władze są proszone o dalsze, szczegółowe wyjaśnienie okoliczności przejęcia stoczni w Szczecinie w celu wykazania, że miała tam miejsce niezakłócona ciągłość poprzedniej działalności.

1.2. Przywrócenie rentowności

- (73) Zgodnie z punktem 31 i kolejnymi punktami Wytycznych z 1999 roku, przyznanie pomocy jest uwarunkowane wdrożeniem planu restrukturyzacji, który musi być w stanie przywrócić długoterminową rentowność przedsiębiorstwa w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń co do jego przyszłych warunków działania. Działania restrukturyzacyjne polegają zatem na reorganizacji i racjonalizacji działalności przedsiębiorstwa oraz na restrukturyzacji finansowej. Zabiegi restrukturyzacyjne nie mogą jednak ograniczać się do samego pokrycia strat; powinny one także w istotnym stopniu uwzględniać powody, z jakich straty te zostały poniesione.
- (74) Według Wytycznych z 1999, plan restrukturyzacji wraz ze wszystkimi istotnymi szczegółami i opisem okoliczności, które doprowadziły przedsiębiorstwo do trudnej sytuacji, opisem stanu przedsiębiorstwa na początku restrukturyzacji oraz jego przyszłości, musi zostać dostarczony Komisji. Chociaż Komisja odnotowuje, że informacje te zostały częściowo dostarczone, władze polskie proszone są o dostarczenie planu restrukturyzacji Stoczni Szczecińskiej oraz analizy badania rynku, która pozwoliła na określenie założeń, na których opiera się plan restrukturyzacji.
- (75) Na tym etapie Komisja ma wątpliwości, czy przeprowadzone dotychczas i trwające obecnie działania restrukturyzacyjne doprowadzą do długoterminowej rentowności Stoczni Szczecińskiej. Struktura kosztów restrukturyzacji zawarta w tabeli 2 powyżej w sposób jasny ukazuje, że restrukturyzacja dotyczy przede wszystkim zmniejszenia długu i poprawienia płynności w celu umożliwienia kontynuowania produkcji. W tym kontekście zauważa się, że rzekome koszty rzeczywistych działań restrukturyzacyjnych zawierają koszty zakupu aktywów produkcyjnych od poprzednika Stoczni Szczecińskiej, które ta ostatnia dzierżawiła od syndyka do lipca 2004 roku.
- (76) Ponadto Komisja zauważa, że nawet na końcu okresu restrukturyzacji poziom rentowności pozostaje stosunkowo niski w porównaniu z konkurencyjnymi europejskimi stoczniami.

1.3. Zapobieganie zakłóceniom konkurencji

- (77) Zgodnie z postanowieniami zawartymi w sekcji 3.2.2 c) Wytycznych z 1999 roku, należy podjąć środki w celu zmniejszenia negatywnych skutków, jakie pomoc będzie miała dla konkurencji. Oznacza to zazwyczaj ograniczenie obecności firmy na rynku pod koniec jej okresu restrukturyzacji.
- (78) Na podstawie informacji dostarczonych przez Polskę, Komisja zauważa, że Stocznia Szczecińska zajmowała 1 % światowego portfela zamówień, a jej głównymi klientami były Niemcy i Holandia. Stocznie hiszpańskie i niemieckie znajdują się wśród największych konkurentów beneficjenta. W świetle tych faktów ryzyko wystąpienia nadmiernego zakłócenia konkurencji wydaje się realne.
- (79) Na podstawie dostępnych informacji Komisja ma wątpliwości, czy zostały zastosowane właściwe środki wyrównawcze.
- (80) Wydaje się, że w Stoczni w żaden rzeczywisty sposób nie zmniejszono zdolności produkcyjnych. Roczne zdolności produkcyjne Stoczni Szczecińskiej wynoszą 345 000 CGT, a jej poziom produkcji planowany do 2012 roku wynosi 250 000 CGT rocznie. Wydaje się, że zdolności produkcyjne Stoczni znacznie przewyższają jej rzeczywiste potrzeby. Wszelka nadwyżka produkcji oznacza dodatkowe koszty. Sytuacja ta wzbudza wątpliwości co do pozytywnych skutków restrukturyzacji na wydajność i rentowność stoczni.

- (81) Jeżeli chodzi o rzekome ograniczenie zdolności produkcyjnych do 2012 roku, Komisja zauważa, że Polska nie dostarczyła żadnych dowodów na to, że planowany poziom produkcji jest niezbędny do osiągnięcia rentowności przez stocznię. Ponadto, wydaje się, że ten poziom produkcji po prostu odpowiada średniemu poziomowi produkcji osiągniętemu w okresie 1995-1999 przez poprzednie stocznie produkujące na tych samych urządzeniach.

1.4. Pomoc ograniczona do minimum

- (82) Zgodnie z postanowieniami zawartymi w sekcji 3.2.2 d) Wytycznych z 1999 roku, kwota i intensywność udzielanej pomocy muszą być ograniczone do absolutnego minimum niezbędnego do przeprowadzenia restrukturyzacji w świetle istniejących zasobów finansowych przedsiębiorstwa i jego akcjonariuszy. Ponadto należy wykazać, że udzielona pomoc zostanie wykorzystana jedynie w celu przywrócenia przedsiębiorstwu rentowności. Komisja ma wątpliwości, czy ten warunek został spełniony.
- (83) W tym względzie Komisja ma szczególnie wątpliwości co do tego, czy wszystkie przedstawione koszty restrukturyzacji mogą istotnie być uznane za takie koszty. Można uznać, że koszty działania, stanowią część kosztów restrukturyzacji, jeżeli zostaną poniesione w okresie restrukturyzacji, po którym to przedsiębiorstwo powinno być w stanie finansować swoją działalność ze środków własnych. Pokrywanie tych kosztów po upływie okresu restrukturyzacji stanowi zakazaną pomoc operacyjną, chyba że odbywa się ono na warunkach rynkowych.
- (84) Ponadto Komisja ma wątpliwości, czy niektóre z rzekomych kosztów restrukturyzacji, jak np. koszty zakupu aktywów produkcyjnych, kwalifikują się jako rzeczywiście związane z restrukturyzacją.
- (85) Komisja zweryfikuje, czy podane ekwiwalenty dotacji netto zostały prawidłowo obliczone.

1.5. Znaczący wkład beneficjenta

- (86) Wreszcie Komisja ma wątpliwości, czy wkład beneficjenta w kosztach restrukturyzacji, czy to ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania pozyskanych na warunkach rynkowych, był znaczący. Komisja opiera swe wątpliwości na poniższych przesłankach.
- (87) Komisja ma wątpliwości, czy wykorzystanie skumulowanego zysku stanowi wkład własny. Skumulowany zysk to tylko przyszłe przepływy pieniężne uzyskane w trakcie działalności przedsiębiorstwa (dotowane pomocą państwa), które w chwili obecnej nie dostarczają przedsiębiorstwu dodatkowych środków finansowych.
- (88) Ponadto, 78 % rzekomego wkładu własnego beneficjenta to przedpłaty pochodzące od właścicieli statków gwarantowane przez KUKĘ, polska agencja kredytów eksportowych. KUKĘ jest organem publicznym działającym na własny rachunek jak również na rachunek Skarbu Państwa. Z dostępnych informacji wynika, że gwarancje na budowę statków dla Stoczni Szczecińskiej są udzielane w ramach niekomercyjnej działalności KUKĘ (z gwarancjami Skarbu Państwa), a nie w ramach jej działalności komercyjnej. Biorąc pod uwagę, że Stocznia Szczecińska jest spółką mającą problemy finansowe, Komisja ma wątpliwości, czy pobrane opłaty gwarancyjne prawidłowo odzwierciedlają istniejące ryzyko. Ponadto Komisja ma wątpliwości, czy wymagane przez KUKĘ zabezpieczenia (*first-rate* hipoteka morska na budowanym statku) są wystarczające.
- (89) Z wymienionych powodów Komisja zwraca się o dodatkowe informacje na temat gwarancji udzielonych Stoczni Szczecińskiej przez KUKĘ w ramach jej restrukturyzacji.

IV. DECYZJA

- (90) Mając powyższe na uwadze, Komisja zdecydowała:

- 1) że środki pomocy wyszczególnione w części A załącznika zgłoszonego przez władze Polski zostały udzielone przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej i nie mają one zatem zastosowania po przystąpieniu Polski do Unii w rozumieniu punktu 3 załącznika IV Traktatu Akcesyjnego;
- 2) rozpocząć procedurę zgodnie z art. 88(2) Traktatu Wspólnot Europejskich odnośnie środków pomocy wyszczególnionych w części B załącznika, ze względu na wątpliwości co do ich zgodności ze wspólnym rynkiem.

- (91) W związku z powyższym, Komisja proponuje, aby Polsce, zgodnie z procedurą opisaną w art. 88 ust. 2 Traktatu WE, przedstawiła swoje uwagi i wszelkie informacje mogące pomóc w ocenie pomocy w terminie do jednego miesiąca od daty otrzymania niniejszego listu. Komisja zwraca się z prośbą do władze Polski o niezwłoczne przekazanie kopii niniejszego listu potencjalnemu beneficjentowi pomocy.
- (93) Komisja pragnie przypomnieć Polsce, że art. 88 ust. 3 Traktatu WE ma skutek zawieszający oraz zwrócić uwagę na art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, który stanowi, że wszelka bezprawna pomoc może podlegać zwrotowi przez beneficjenta.
- (94) Niniejszym, Komisja pragnie ostrzec Polskę, że informacja o sprawie zostanie przekazana zainteresowanym stronom poprzez publikację niniejszego listu i jego streszczenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Odnośna informacja przekazana zostanie również zainteresowanym stronom w krajach EFTA, które są sygnatariuszami porozumienia EOG, poprzez publikację komunikatu w suplementie EOG do *Dziennika Urzędowego*, jak również organowi nadzorującemu EFTA, któremu przesłana zostanie kopia niniejszego listu. Wszystkie zainteresowane strony wymienione powyżej mogą przedstawiać swoje uwagi w terminie do jednego miesiąca od daty ukazania się takiej publikacji.“
-

ZAŁĄCZNIK

ŚRODKI POMOCY PUBLICZNEJ UDZIELONEJ STOCZNI SZCZECIŃSKIEJ

CZĘŚĆ A

Środki pomocy udzielone przed przystąpieniem polski do unii europejskiej nie mające zastosowania po przystąpieniu

Lp.	Instytucja udzielająca pomocy	Data udzielenia pomocy	Forma pomocy	Wartość nominalna [PLN]	Pomoc publiczna [PLN]
1	ZUS	28.6.2002	Plan spłaty składek ZUS, Funduszu Pracy i Funduszu Świadczeń Pracowniczych	2 357 231,83	688 999,20
2		28.8.2002	Plan spłaty składek ZUS, Funduszu Pracy i Funduszu Świadczeń Pracowniczych	953 973,24	132 562,50
3		30.4.2004	Odpis składek ZUS za październik — listopad 2001	829 711	829 711
4	ARP	2.7.2002	Gwarancja kredytowa na wznowienie produkcji	23 000 000,00	9 177 000,00
5		23.8.2002	Gwarancja wykonania w ramach umowy o ukończeniu dla statku B170-I/22	16 000 000,00	6 400 000,00
6		27.8.2002	Gwarancja w ramach umowy sprzedaży statku B178-I/5	13 250 000,00	5 300 000,00
7		27.8.2002	Pożyczka	2 500 000,00	7 100,00
8		9.9.2002	Gwarancja kredytowa (178-I/6)	48 000 000,00	19 200 000,00
9		9.9.2002	Zastaw rejestrowy (gwarancja kredytowa) — 178-I/6	62 719 566,00	25 087 826,00
10		10.10.2002	Gwarancja kredytowa (178-I/4)	29 671 600,00	11 868 640,00
11		10.10.2002	Zastaw rejestrowy (gwarancja kredytowa) 178-I/4	59 343 200,00	23 737 280,00
12		22.10.2002	Gwarancja kredytowa	21 000 000,00	8 190 000,00
13		25.11.2002	Gwarancja wykonania na statek [...] -III/3	20 800 000,00	1 817 920,00
14		25.11.2002	Gwarancja wykonania na statek [...] -III/2	19 600 000,00	1 713 040,00
15		25.11.2002	Gwarancja wykonania na statek [...] -III/4	21 600 000,00	1 887 840,00
16		23.10.2002	Wniesienie kapitału	60 000 220,50	60 000 220,50
17		7.1.2003	Pożyczka	20 000 000,00	75 788,00
18		12.2.2003	Gwarancja kredytowa ([...] -III/2)	18 300 000,00	7 228 500,00

Lp.	Instituce udávající pomoc	Data udílení pomoci	Forma pomoci	Wartość nominalna [PLN]	Pomoc publiczna [PLN]
19		12.2.2003	Zastaw rejestrowy (gwarancja kredytowa) — [...]—III/2	54 284 197,52	21 442 258,00
20		27.2.2003	Požyczka	33 000 000,00	173 700,00
21		16.4.2003	Požyczka	20 000 000,00	182 400,00
22		10.6.2003	Požyczka	3 000 000,00	13 440,00
23		8.7.2003	Požyczka	33 000 000,00	446 820,00
24		19.8.2003	Gwarancja kredytowa (183/8, 183/9)	20 500 000,00	7 960 000,00
25		23.9.2003	Przedłużenie spłaty długu	3 000 000,00	9 000,00
26		ARP	16.10.2003	Przedłużenie ważności gwarancji	20 500 000,00
27	5.11.2003		Wniesienie kapitału	30 000 110,25	30 000 110,25
28	30.12.2003		Wniesienie kapitału	8 247 030,00	8 247 030,00
29	12.2.2004		Gwarancja na wykonanie statku ([...]-III/5)	20 426 580,00	1 992 600,00
30	25.3.2004		Gwarancje kredytowe na częściowe finansowanie statków PP001	51 030 592,71	20 188 757
31	29.4.2004		Odnowienie kapitału (rekapitalizacja)	180 000 000	20 677 500
32	3.3.2003		Gwarancja na wykonanie statku Odjel [...]—6	22 140 000	1 935 000
33	Skarb Państwa	4.9.2002	Konwersja wierzytelności publicznych na akcje lub udziały	6 665 200,41	6 665 200,41
34		19.9.2002	Gwarancja kredytowa (178-1/6)	77 745 650,00	30 720 037,00
35		15.12.2002	Gwarancja kredytowa (178-1/4)	78 352 640,00	30 958 411,00
36		3.3.2003	Gwarancja kredytowa ([...]-III/2)	149 000 000,00	58 855 000,00
37		28.11.2002	Gwarancja kredytowa (183/8 i 9)	93 863 650,00	37 098 570,00
38		8.1.2003	Gwarancja kredytowa (178-1/5)	82 486 230,00	32 582 061,00
39		29.4.2003	Gwarancja kredytowa (178-1/7)	81 832 130,00 (USD 21 100 000,00)	32 404 156,20
40		25.6.2003	Gwarancja kredytowa (178-1/8)	91 557 414,00 (USD 22 606 800,00)	36 256 367,97
41		12.6.2003	Gwarancja kredytowa (170-III/14)	41 761 318,01 (USD 11 028 420,00)	16 540 366,97
42		16.7.2003	Gwarancja kredytowa ([...]-III/3)	134 724 060,00 (USD 34 200 000,00)	53 234 505,90

Lp.	Institucja udzielająca pomocy	Data udzielenia pomocy	Forma pomocy	Wartość nominalna [PLN]	Pomoc publiczna [PLN]
43		19.11.2003	Gwarancja kredytowa (178-I/9 — 178-I/18)	180 829 700,00	71 608 561,20
44		19.11.2003	Gwarancja kredytowa (587-IV/5 — 587-IV/8)	214 188 226,47 (USD 28 441 698,00 + EUR 22 533 000,00)	84 602 007,89
45		13.1.2004	Gwarancje kredytowe na częściowe finansowanie statków [...]III/5-8	294 078 217,80 (USD 77 299 500,00)	116 134 366,84
46		20.11.2003	Przedłużenie gwarancji kredytowej na finansowanie statków [...] III-2	149 000 000,00	58 855 000,00
47	PFRON	17.12.2002	Umorzenie niespłaconych składek z odsetkami	420 239,24	420 239,24
48		17.12.2002	Umorzenie niespłaconych składek z odsetkami	303 193,90	303 193,90
49	Miasto Szczecin	8.5.2003	Umorzenie podatku od nieruchomości z odsetkami	2 684 289,20	2 684 289,20
50		8.5.2003	Odroczenie podatku od nieruchomości	4 011 552,60	40 946,10
51		29.1.2004	Umorzenie podatku od nieruchomości	4 200 617,00	4 200 617,00
52		29.1.2004	Odroczenie podatku od nieruchomości	4 080 917,00	40 834,77
53	Wojewoda Zachodniopomorski	31.12.2003	Odroczenie podatku od nieruchomości	1 360 205	17 405
54		15.3.2004	Umorzenie opłaty za użytkowanie gruntu w 2003 roku	1 268 100,00	1 268 100,00
55		15.3.2004	Odroczenie opłaty za użytkowanie gruntu w 2004 roku	1 268 100,00	12 300,00
56		15.3.2004	Umorzenie opłaty za użytkowanie gruntu w 2004 roku	1 268 100,00	1 268 100,00
57	Urząd Podatkowy	21.7.2003	Umorzenie podatku VAT z odsetkami	2 137 083,00	2 348 127,30
58		29.4.2004	Umorzenie	5 900 000	5 900 000
59	Fundusz Wspierania Gospodarczego Miasta Szczecina	5.3.2003	Gwarancja kredytowa 247/02/110/2003	25 000 000,00	9 750 000,00
60		14.8.2003	Gwarancja kredytowa 247/02/116/2003	25 000 000,00	9 940 000,00

CZEŚĆ B

Środki pomocy, które według dostępnych informacji stanowią nową pomoc

Lp.	Instytucja udzielająca pomocy	Data udzielenia pomocy	Forma pomocy	Wartość nominalna [PLN]	Pomoc publiczna [PLN]
61	ARP	Pomoc jeszcze nie udzielona	Odnowienie kapitału (rekapitalizacja)	61 752 652	35 597 400
62		Pomoc jeszcze nie udzielona	Gwarancja na wykonanie Statku Odfejel [...]7	22 140 000,00	1 935 000,00
63		Pomoc jeszcze nie udzielona	Gwarancja na wykonanie Statku Odfejel [...]8	22 140 000,00	1 935 000,00
64	Miasto Szczecin	Pomoc jeszcze nie udzielona	Umorzenie podatku od nieruchomości za okres lipiec — grudzień 2003	4 134 400,00	4 134 400,00
65		Pomoc jeszcze nie udzielona	Odroczenie podatku od nieruchomości za okres styczeń — czerwiec 2004	4 134 400,00	51 700,00
66		Pomoc jeszcze nie udzielona	Umorzenie podatku od nieruchomości za okres styczeń — czerwiec 2004	4 134 400,00	4 134 400,00
67		Pomoc jeszcze nie udzielona	Odroczenie podatku od nieruchomości za okres lipiec — grudzień 2004	4 134 400,00	51 700,00
68		Pomoc jeszcze nie udzielona	Umorzenie podatku od nieruchomości za okres lipiec — grudzień 2004	4 134 400,00	4 134 400,00

Seznam schválených podniků

Ustanovení čl. 92 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1623/2000 (prodej alkoholu vinného původu za účelem jeho použití ve formě bioethanolu v odvětví pohonných hmot v Evropském společenství)

(2005/C 222/11)

1. ECOCARBURANTES ESPAÑOLES SA
 - administrativní adresa a adresa zařízení: Ctra. N-343, km 7,5 — Valle de Escombreras, E-30350 Cartagena (Múrcia).
 2. BIOETANOL GALICIA SA
 - administrativní adresa a adresa zařízení: Polígono Industrial Teixeiro, Ctra. N-634, km 664,3, E-15310 Teixeiro-Curtis, A Coruña.
 3. BIOCARBURANTES DE CASTILLA Y LEON S.A.
 - administrativní adresa a adresa zařízení: Carretera de Encinas a Cantalapiedra, km 5,2, (Carretera SA-811), Babilafuente, 37330 (Salamanca), Španělsko.
 4. SEKAB (SVENSK ETANOLKEMI AB)
 - administrativní adresa a adresa zařízení: Hörneborgsvägen 11, S-891 26 Örnköldsvik,
 - adresa ostatních zařízení: při IMA S.R.L. (Industria Meridionale Alcolici), Via Isolella 1, I-91100 Trapani.
 5. ALTIA CORPORATION
 - administrativní adresa: PO Box 350, FIN-00101 Helsinky,
 - adresa zařízení: při IMA S.R.L. (Industria Meridionale Alcolici), Via Isolella 1, I-91100 Trapani.
 6. DEULEP SA
 - administrativní adresa: 48 rue des Mousses – F-13008 Marseille,
 - adresa zařízení: 21 boulevard Chanzy – F-30800 Saint-Gilles-Du-Gard.
 7. ETHANOL UNION SAS
 - administrativní adresa: 27,29 rue de Chateaubriand – F-75008 Paris,
 - adresa zařízení: 21 boulevard Chanzy – F-30800 Saint-Gilles-Du-Gard.
 8. HUNGARANA RT.
 - administrativní adresa zařízení: H-2432 Szabadegyháza, Ipartelep, Maďarsko.
 9. GYŐRI SZESZGYÁR ÉS FINOMÍTÓ RT.
 - administrativní adresa zařízení: H-9027 Győr, Budai u. 7, Maďarsko.
 10. LYONDEL CHIMIE FRANCE SNC
 - administrativní adresa: Route du quai mineralier – BP 201 – F-13775 Fos sur Mer Cedex,
 - adresa zařízení: Route du quai mineralier – BP 201 – F-13775 Fos sur Mer Cedex.
 11. IMA S.R.L.
 - administrativní adresa: Via Dei Platani n. 101, Partitico (PA),
 - adresa zařízení: Via Isolella N. 1, I-91100 Trapani.
-

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č. j. COMP/M.3937 – CVC/Minit Group)
Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení

(2005/C 222/12)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 1. září 2005 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik CVC Capital Partners Group Sàrl („CVC“, Lucembursko) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získává na základě nákupu akcií kontrolu nad celými podniky Rydon SA (Švýcarsko), Minit France SAS (Francie) a Montre Services SAS (Francie) („Minit Group“).
2. Předmět podnikání příslušných podniků je:
 - podniku CVC: investiční a manažerské poradenství pro investiční fondy;
 - podniku Minit Group: poskytování služeb opravy obuvi, výroby klíčů, hodinářství, tisku, ryctví a souvisejících služeb.
3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tento případ může být posouzen v řízení dle tohoto oznámení.
4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.3937 – CVC/Minit Group, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.
⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32.

III

(Oznámení)

KOMISE

VÝZVA K PŘEDKLÁDÁNÍ NÁVRHŮ – GŘ EAC č. 44/05

Spolupráce EU a Austrálie v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy**Oznámení o zveřejnění výzvy k předkládání návrhů na internetu**

(2005/C 222/13)

1. CÍLE A POPIS

Obecným cílem této výzvy k předkládání návrhů je podpořit lepší porozumění a vzájemnou spolupráci mezi národy členských států EU a australským národem, včetně širšího poznání jejich jazyků, kultur a institucí, a zlepšit kvalitu vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy v EU a v Austrálii. Tato výzva se týká dvou druhů akcí:

1. **Projekty společných konsorcií** mají za cíl vytvořit rámec pro mobilitu studentů a vypracování studijních programů pro úroveň vzdělávání následující po středoškolských studiích zřízením konsorcia buď zaměřeného na studenty vysokých škol a složeného z vysokoškolských zařízení EU a Austrálie, anebo konsorcia složeného ze zařízení odborného vzdělávání a přípravy EU a Austrálie.
2. **Doplňkové činnosti** mají za cíl další podporu spolupráce mezi EU a Austrálií v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy, a to na úrovni politik. Může jít např. o konference, semináře, podporu publikací nebo novátorských internetových stránek, které se zaměřují na téma související s mezinárodní spoluprací v oblasti vzdělávání, jakož i na vztahy mezi EU a Austrálií obecně.

2. ZPŮSOBILÍ ŽADATELÉ

O poskytnutí grantu v rámci této výzvy mohou požádat vysokoškolská zařízení a zařízení odborného vzdělávání a přípravy. V případě doplňkových činností výzva směřuje rovněž k dalším organizacím, jako jsou akreditační agentury, vzdělávací agentury a organizace, soukromé společnosti, průmyslové a obchodní skupiny, nevládní organizace, výzkumné ústavy a profesní organizace. Způsobilí žadatelé musejí být usazení v jedné z 25 zemí Evropské unie.

3. ROZPOČET A DOBA TRVÁNÍ PROJEKTU

Rozpočet, který je k dispozici pro spolufinancování projektů, se odhaduje na 1 milion EUR. Finanční pomoc Komise nesmí přesáhnout 75 % celkových způsobilých nákladů. Maximální výše grantu na projekty společných konsorcií bude činit 300 000 EUR, na doplňkové činnosti pak 75 000 EUR. Akce musejí být zahájeny mezi 1. únorem 2006 a 1. květnem 2006. Doba trvání každé z akcí je zpravidla omezena na 36 měsíců v případě projektů společných konsorcií a na 24 měsíců u doplňkových činností.

4. LHŮTA PRO PŘEDKLÁDÁNÍ NÁVRHŮ

Žádosti musejí být Komisi odeslány nejpozději **30. listopadu 2005**.

5. DALŠÍ INFORMACE

Celé znění výzvy k předkládání návrhů a formuláře žádosti jsou k dispozici na této internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/education/programmes/eu_others/australia/call_en.html.

Více informací obdržíte na této elektronické adrese:

eac-3C-cooperation@cec.eu.int
